

[Hans Rasmussen.]

toldsatser, der kan give sig udslag i prisstigninger og bl. a. i en forringelse af lønarbejdernes reallønninger og hele levevilkår. Her kan vi sikkert ikke være uenige i de synspunkter, som regeringen har fremsat. På den anden side kan vi heller ikke være interesseret i, at den produktion og beskæftigelse, som efterhånden er oparbejdet, med et slag skal slås i stykker. Hvis vi nærmere vil analysere importreguleringen i de tre hidtidige faktorer, har den dog været til megen hjælp også på det handelspolitiske område og har gennem tiderne skabt os store fordele. Når det drejer sig om vor valuta, er den reserve, der er oparbejdet, ingenlunde stor i forhold til Danmarks hele udenrigshandel, og selv om beskæftigelsesgraden sidste år har været relativt god, har vi i hvert fald endnu ikke kunnet rose os af, at vi har haft fuld beskæftigelse.

Ud fra disse betragtninger er det i hvert fald fagbevægelsens og jeg forstår også industriens opfattelse, at det er letsindigt, hvis vi pludselig kaster importreguleringen til side og lader stormvejret sætte ind over landet. Det er ikke tilfældigheder, når man i meget kraftige udtalelser fra Landsorganisationen De samvirkende Fagforbund, fra Dansk Arbejdsmands- og Specialarbejder Forbund og fra Dansk Smede- og Maskinarbejder Forbunds kongresser så stærkt over for regeringen, over for lovgivningsmagten, har peget på, at man ikke bør afvikle importreguleringen i stærkere tempo, end det absolut gennem internationale aftaler er påkrævet, men at regeringen må være opmærksom på muligheden for en gradvis afvikling og ikke på dette område gå for hastigt frem.

Jeg er aldeles ikke blind for, at regeringens bestræbelser går i retning af at skabe stigende konkurrence; man kommer sikkert ikke uden om, at der under importreguleringen har været flere virksomheder, der i ly af denne måske har taget for store avancer, og det er betænkeligt, at vor lovmæssige priskontrol på disse områder ikke har været

effektiv nok, men ansvaret herfor mener jeg ikke kan føres over på socialdemokratiet, der jo ved behandlingen af de skiftende lovforslag har understreget vigtigheden og betydningen af en mere effektiv priskontrol.

Jeg vil også gerne fremhæve den del af toldlovsforslaget, som tangerer antidumpingtolden, udligningstolden; jeg tror, at dette forslag, når det bliver gennemført, er i stand til at give os en beskyttelse, i hvert fald en vis beskyttelse, mod en ubillig konkurrence. Lad os imidlertid ikke tage det mere højtideligt med antidumpingtolden, end det nu engang er. Mon det ikke alligevel i forslaget er en slags vinduespynt? Vi har set, at når antidumpinglove var vedtaget i andre lande, har de jo ikke været særlig effektive, og der skal vist meget til, før en antidumpinglov reelt kan sættes i virksomhed og være noget værn for landets industri og dets beskæftigelsesmuligheder.

Det må imidlertid være ganske berettiget, at lønmodtagerne, der er så afhængige af produktion og beskæftigelse, stiller sig noget skeptiske over for forslag om en øjeblikkelig liberalisering. Selv om den toldbeskyttelse, der er foreslået i toldlovsforslaget, ligger på et bedre niveau end efter det forslag, som vi så på nordisk basis, må vi vist stadig have for øje, at selv om dansk industri på mangfoldige områder er konsolideret, og selv om den også er i stand til på mange områder at tage konkurrencen op, er den i hvert fald ud fra et generelt synspunkt i dag ikke så stærk, at vi har råd til at gå foran i dette land. Den højtærede handelsminister henviser under bemærkningerne til, at denne omlægning og fuldkomne ændring i landets økonomiske stilling dog sker på et gunstigt tidspunkt, bl. a. når vi ser hen til vor nuværende valutareserve. Det er dog min opfattelse, at man her har taget for stor en mundfuld, og at forslaget er mere teoretisk end praktisk formuleret. Det er jo ikke så forfærdelig mange år siden, vi havde valutavanskeligheder med dertil hørende kriseforanstillinger, som skiftende regeringer har måttet